

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1759/2022
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца– противтуженог Стамбене заједнице ... бр. ..., Јагодина, коју заступа професионални управник АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Веселиновић, адвокат из ..., против тужене– противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Марко Милутиновић, адвокат из ..., ради дуга и поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужене – противтужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 2945/21 од 04.11.2021. године, у седници одржаној 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене – противтужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 2945/21 од 04.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене – противтужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 2945/21 од 04.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1719/20 од 02.09.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена - противтужиља да тужиоцу – противтуженом исплати на име трошкова одржавања стамбене зграде за стан 7 за месец октобар – део 2020. године, износ од 300,00 динара са законском затезном каматом од 01.11.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене – противтужиље којим је тражила да се утврди да је ништава одлука професионалног управника Стамбене заједнице ... бр. ... у Јагодини којом је одређена висина трошкова одржавања зграде у износу од 1.000,00 динара месечно у делу одлуке која се односи на тужиљу – противтужену, те да иста према тужилји – противтуженој не производи правно дејство, као неоснован. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена – противтужиља да тужиоцу – противтуженом исплати трошкове парничног поступка у износу од 72.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 2945/21 од 04.11.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и другом, а жалба

тужене – противтужиље је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка и обавезана тужена – противтужиља да тужиоцу – противтуженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 54.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена – противтужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни новим тумачењем права и уједначавањем судске праксе. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијским наводима којима се указује на ново тумачење права у погледу примене одређених института предвиђених важећим Законом о становању и одржавању зграда, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 16.11.2020. године, а вредност предмета спора је 300,00 динара, док је противтужба поднета 25.05.2021. године и означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора по тужби и противтужби не прелази динарску противвредност 3.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе,

односно противтужбе што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је применом члана 479. став 6. ЗПП ревизија тужене-потивтужиље недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић